

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ผลการใช้แบบฝึก เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตรัง อำเภอมายอ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบฝึกจำนวน 10 แบบฝึก เวลาในการสอนแบบฝึกละ 2 คาบ คาบละ 30 นาที พร้อมทั้งคำชี้แจงการใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับให้ครูศึกษาก่อนสอนโดยใช้แบบฝึก โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นตอนการสร้าง

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ ได้ดำเนินการศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีหรือแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1.2 ศึกษาเอกสาร แนวความคิด ทฤษฎีแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักทฤษฎีของ Bloom ได้แนะนำการสอนทักษะปฏิบัติไว้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นให้รูปแบบ (Presentation) เป็นการนำเสนอให้นักเรียนฟังให้อ่านหรือเขียน แล้วแต่กรณีตามแบบที่ครูกำหนด นักเรียนรับรู้ สังเกตไปพร้อมกับการฟัง อ่าน หรือเขียนขั้นนี้นักเรียนควรเข้าใจความหมายของสิ่งของในคำศัพท์ที่ครูเสนอด้วย เพื่อให้การเรียนมีความหมายสำหรับนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นให้ทำตามแบบ (Controlled Practice) โดยครูพูด อ่าน หรือเขียนแล้วให้นักเรียนทำตาม ถ้าเป็นเพลงก็ให้ร้องตาม เมื่อนักเรียนทำตามได้ถูกต้อง ครูพูดชมเชย หากนักเรียนทำไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนอาจจะให้นักเรียนทำตาม อีก 2-3 ครั้ง หากยังทำไม่ได้ไม่ถูกต้องก็ให้ผ่านไปก่อนครูอาจนำมาฝึกซ้ำย้ำทวนในโอกาสต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ทำตามแบบ (Cues) จุดประสงค์ในขั้นนี้เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เช่น ในขั้นที่ 1 ให้ฟังเสียงคำว่า pencil ขั้นที่ 2 นักเรียนพูดว่า pencil ถูกต้อง ครูต้องชมเชย นักเรียนทันทีถ้านักเรียนพูดไม่ถูกต้อง ครูอาจให้นักเรียนพูดอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความแน่ใจ ขณะเดียวกันนักเรียนอาจจะพยายามฝึกพูดให้ถูกต้องให้ดีขึ้น เมื่อต้องพูดซ้ำครั้งที่สองหรือสาม คำว่า pencil อาจเป็นสิ่งของ รูปภาพ ตัวหนังสือหรือท่าทางก็ได้ที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำตามที่ได้เห็นหรือได้ยินหรือสัมผัส

มีครูผู้สอนจำนวนไม่น้อยที่ละเลยขั้นตอนนี้ โดยคิดว่านักเรียนคงทำได้จึงผ่านไป ในที่สุดกว่าจะรู้ช่องว่างระหว่างความไม่เข้าใจตรงกันของครูกับนักเรียนความไม่ถูกต้องก็มีมากขึ้น ทำให้ครูเกิดความท้อแท้ นักเรียนก็ท้อถอย หรือออกเสียงผิด ๆ หรือทำผิด ๆ ติดตัวตลอดไป ดังนั้นครูสอนจึงไม่ควรละเลยในการตรวจสอบผลในขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกกิจกรรมหลากหลาย (Practice and Production) ขั้นนี้มีจุดประสงค์เพื่อนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) แม่นยำ (Accuracy) และเกิดความสนุกสนาน สามารถนำภาษาที่ฝึกมาแล้วใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยอัตโนมัติ ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนคอยดูแลให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจก็เพียงพอแล้ว ผิดพลาดเล็กน้อย ปล่อยให้ผ่านไปก่อนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกสบายจะเรียนได้ดี กิจกรรมที่ควรจัดในห้องเรียน เช่น

- (1) แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ
- (2) แบ่งกลุ่มเล่นเกม
- (3) ทำท่าทางประกอบเพลง
- (4) ทำแบบฝึก
- (5) อื่นๆตามที่เห็นสมควรทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้ทักษะและเจตคติตาม

จุดประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด

ในการจัดกิจกรรมแต่ละชั้น จำเป็นจะต้องปฏิบัติซ้ำ ๆ เช่น ให้ฟังซ้ำ พูดซ้ำ ให้ทำตามแบบ เพื่อตรวจสอบซ้ำประมาณ 3 – 5 ครั้ง โดยใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาที่เป็นท่าทางก็ตาม ตั้งแต่ชั้นที่ 1 – 3 เป็นชั้นที่ครูคอยควบคุมดูแล ส่วนชั้นที่ 4 เป็นชั้นที่ครูเป็นเพียงผู้คอยให้ความช่วยเหลือกิจกรรม หลากหลายที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นสรุป เป็นขั้นสุดท้ายของกิจกรรมการเรียนการสอน จุดประสงค์ก็เพื่อสรุปความรู้ทักษะและเจตคติที่นักเรียนได้รับมาตั้งแต่ต้น อาจจะออกมาในรูปการปฏิบัติงานกลุ่ม รายงานผลงานกลุ่ม ร้องเพลงกลุ่ม เกมของกลุ่มหรือกิจกรรมอื่นที่บ่งชี้พฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด กิจกรรมการเรียนการสอนนี้เป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่จุดประสงค์ โดยอาศัยสื่อการเรียนการสอนและเทคนิคการสอนของครูเป็นสำคัญ

2.1.3 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในสาระมาตรฐานการเรียนรู้อังกฤษพุทธศักราช 2544 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและ หลักการ

2.1.4 ศึกษาขอบข่ายของจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5 สร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ควบคู่กับคู่มือการใช้แบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2544 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 แบบฝึก โดยมีหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงรายละเอียด แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ

แบบฝึกที่	ชื่อแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
1 – 2	การใช้ประโยคคำสั่ง และประโยคขอร้อง
3 – 4	การบอกและการถามที่ขึ้นต้นด้วย What is this/that?
5 – 6	การบอกจำนวนคำนามเอกพจน์ และพหูพจน์
7 – 8	การถามตอบเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย
9 – 10	การถามตอบเกี่ยวกับอาชีพ

โดยในส่วนของแต่ละแบบฝึกประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ประจำแบบฝึก
2. กำหนดเวลาที่ใช้สอนในแต่ละแผน
3. เนื้อหาที่จะนำมาสอนในแต่ละแบบฝึก
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งได้กำหนดไว้ในรูปแบบของจุดประสงค์เชิง

พฤติกรรม

5. กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนในการสอนเพื่อนำไปสู่กิจกรรมการเขียน ประกอบด้วย กิจกรรม 3 ประเภท คือ กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมการอ่านออกเสียงตามบัตรคำ และกิจกรรมการเขียน

6. สื่อการเรียนรู้ เป็นสื่อที่ใช้ในแต่ละแบบฝึก

ชั้นหาคุณภาพ

2.1.6 นำแบบฝึกการเขียนคำและประโยคที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไข คุณความสอดคล้องของจุดประสงค์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ (IOC) แล้วนำข้อมูลที่เกิดจากการตรวจสอบนี้ไปปรับปรุงแบบฝึกเขียนให้เหมาะสม

2.1.7 นำแบบฝึกเขียนที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบดูความเหมาะสม ของเนื้อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

2.1.8 นำแบบฝึกการเขียนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำข้อมูลและข้อเสนอต่าง ๆ ที่ได้มาใช้เป็นแนวทางการปรับปรุง แก้ไขแบบฝึกการเขียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้จริง

การทดลองใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษแล้ว จึงได้นำไปทดลองใช้ในการเรียนการสอน โดยดำเนินการ ดังนี้

นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตรัง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 20 คน

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ดำเนินการทดลอง
3. ทดสอบหลังเรียน

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนการสร้าง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากการควบไปสู่การเขียนอิสระ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยใช้เพื่อวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ประเมินผลก่อนการเรียนและหลังการเรียนเป็นแบบทดสอบอัตนัย แบ่งเป็น 3 ตอน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากตำรา งานวิจัยและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2.2 สํารวจ และวิเคราะห์เนื้อหา ในหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2.3 เลือกคำศัพท์และประโยคที่เรียนมาแล้ว มาสร้างแบบทดสอบ จำนวน 3 ตอน
ตอนที่ 1 แบบให้เขียนเติมคำในช่องว่าง จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
ตอนที่ 2 แบบให้แต่งประโยคได้ภาพ จำนวน 5 ข้อ ประโยคละ 1 คะแนน
ตอนที่ 3 แบบให้เขียนเรื่องจากคำ จำนวน 5 ข้อ ประโยคละ 1 คะแนน

ขั้นหาคูณภาพ

2.2.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (รายนามผู้เชี่ยวชาญตามภาคผนวก ง) ตรวจสอบความเหมาะสม ของเนื้อหาและเวลาที่ใช้

2.2.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตรง ปีการศึกษา 2550 จำนวน 20 คน โดยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 คะแนน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 : 179-181) ได้ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.50-0.75 หาค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.40 – 0.60 คัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากตั้งแต่ 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป แล้วคัดเลือกข้อสอบที่เหลือทิ้งฉบับ 20 ข้อ นำแบบทดสอบที่คัดเลือก หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับใช้สูตร KR 20 เท่ากับ 0.62

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 แบบฝึกไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตรง อำเภอมาขोजังหวัดปัตตานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ดำเนินการทดลอง
3. ทดสอบหลังเรียน

3.2 ดำเนินการสอนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แบบฝึก ซึ่งใช้เวลาแบบฝึกละ

2 คาบ คาบละ 30 นาที

3.3 เมื่อสิ้นสุดการสอนแบบฝึกการเขียนที่กำหนดแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดจากแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษชุดเดิม

3.4 ตรวจสอบผลการทดสอบ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่ม (Standard Deviation)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

5.1.1 หาค่าเฉลี่ย \bar{X} ของคะแนนโดยใช้สูตรล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536 : 87)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5.1.2 หาค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนโดยใช้สูตร ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536: 63)

$$S^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบ

5.2.1 ค่าความยากง่าย (Difficulty Index) โดยใช้สูตร ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536: 179)

	$P = \frac{R}{N}$		
เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

5.2.2 อำนาจจำแนก (Discrimination Index) โดยใช้สูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2536: 181)

	$P = P_H - P_L$		
เมื่อ	P	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	P_H	แทน	สัดส่วนของกลุ่มคะแนนสูง
	P_L	แทน	สัดส่วนของกลุ่มคะแนนต่ำ

5.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) KR – 20 อังใน ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2536: 136)

	$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_1^2} \right\}$		
เมื่อ	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่งๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง 1- p
	S_1^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ